

“ಬೆಳಕಿನ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವದು”

(5:7-14)

4 ಲಂದ ನೇರೆ ಅಥವಾಯಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮೂರನೆಯ ನಾಲಿ, 5:7-14ರಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ “ನಡೆಯಲು” ಹೊಲನು ಎಹೆನದವಲಿಗೆ ನೂಡಿನುತ್ತಾನೆ. ತ್ರೀಪಿಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ನಡೆಯ ಮೇಲನ ತನ್ನ ಬೋಳಿಗನೆಯನ್ನು ನಮೂರೋಽದೆಂದನೆ ಅದನ್ನು ಸಹ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಲಿಜಲುನುತ್ತಾ ಮುಗಿಸುತ್ತಿರ್ದಾನೆ. ಎಹೆನದವರ ಹಿಂದಿನ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೊಡನೆ ಶೈಲಿತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಾಗ್ನಂಮಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ತೃತೆಯಂದ ತಿರುಗಿ ಬೆಳಕಿನ ಮತ್ತು ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಅವಲಿಗೆ ಆತನು ನಂಬಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಾನೆ.

ಬೆಳಕಿನ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವದು (5:7-10)

⁷ನೀವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ.

⁸ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃತೆಯಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ತ್ರೀಪಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಕಿನವರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ⁹ಬೆಳಕಿನ ಫಲವು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಡೆದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ¹⁰ಕರ್ತವ್ಯಾಗಿ ಮೆಜ್ಜಿಗೆಯಾದದ್ದು ವಿನೆಂಬುದನ್ನು ಹಲ್ಲಿಕೊಳ್ಳಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ವಜ್ನ 7. ಈ ವಜ್ನವು ಆದುದಲಿಂದ ಎಂಬ ಜೊಡನಾ ಹದದ ಜೊಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ವಿಜಾರದ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೇಂಡೊ, NASB ಭಾಷಾಂತರಕಾರು ಇದರೊಡನೆ ಹೇಳಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಛಾರಂಜಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಆ ವಾಕ್ಯವು 10 ನೇರೆಯ ವಜ್ನದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಗ್ ಹಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕೋಪವು ಸುಲಾಯಿವುದಲಿಂದ, ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊಲನು ಎಹೆನದವಲಿಗೆ ಎಜ್ಜಿಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇತರರನ್ನು ತ್ರೀಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ತ್ರೀಪಿನನ್ನು ಅನುಸಂಧಿಸಿ ಎಂದು ಅವಲಿಗೆ ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ನೂಡಿನೆಯು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹದಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ.

ಯಾವುದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆಯೋ ಅದು ಅನ್ಯಜಿನರ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳಿಂದ ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರ ಅನ್ಯೈತಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಲೆಯಾಗುವದು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಎಹೆನದಲ್ಲಿಯ ಈ ತ್ವರಂಗವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿನುವುದಾಗಿದೆ. ಉದುಗರ್ಭಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಜಿನರ ಅಖಿಧೀಯತೆಯಾಡನೆ ಅವರ ಹಾಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರೊಡನೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದಾದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಣ ನೊಡನೆ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.¹

ವಜ್ನ 8. ಅನ್ಯಜಿನರ ಹಾಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ಲೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದಭಾಗವು ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃತೆಯಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ತ್ರೀಪಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಕಿನವರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಾತ್ಮಕ

ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಶೈತ್ಯರು ತಾವು ದೇವರ ಮಹಿಳಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದುಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ವಿನಿದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶೈತ್ಯರಾದ ಹೀಗೆ ವಿನಾದರು ಎಂಬುದರ ಮಧ್ಯದ ಇನ್ನತೆಯು ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಬ್ಬಣಿದೆ (ನೋಡಿಲ 2:1-22). ಬೆಳಕು (ಹಾಜರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಅನಂದಿಸಿದ ಜೀವಿತ) ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆ (ನೈತಾನ ಮತ್ತು ಹಾಜರಿಂದ ಹಲಿಣಾಮಾದ ಮರಣ) ಮಧ್ಯದ ಇನ್ನತೆಯು ಹಲವು ಭಾಲ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಗೆ ರೆಕ್ರೆಡಿಟ್ ಹಿಂಡಿದೆ.² ಕತ್ತಲೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕುಗಳ ಹಲವರ್ತನೆಯ ಜೊತೆ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾದ ನಂಬಂದಫನ್ಸು ಹೊಂದಿದೆ (ಕೊಲನ್ಸೆ 1:12, 13; 1 ಹೇತು 2:9). ಎಥನದಲ್ಲ, ಬೆಳಕು ನತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು (ನೋಡಿಲ 1:18) ಮತ್ತು ಯಾವುದು ದೇವರನ್ನು ನಂತೋಷಪಡಿಸುವದು (೫:೧೦) ಎಂಬುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವಾಗ, ಕತ್ತಲೆಯ ಅಲಕ್ಷಕೆ (4:18), ಮತ್ತು ಅನ್ವೇತಿಕತೆ (5:3-14), ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವುದಾಗಿವೆ.

ಎಥನದವರು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಲ್ಪಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅವರೇ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ನಾಲಿ ಅವರು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರು ಅದರೆ “...ಈಗ ನೀವು ಶೈತ್ಯನಳಿಂದ್ದು ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಶೋನ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಶೈತ್ಯನಳು” ಅಥವಾ “ಶೈತ್ಯನೊಳಗೆಗೆ” ಎಂಬುದು ಅವರ ಹಲವರ್ತನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅವರು ಶೈತ್ಯನಳ ದೀರ್ಘಾಣ್ಯಾನ ಹೊಂದಿದರ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:3; ಗಳಾತ್ಯ 3:27). ಶೈತ್ಯನಳ ಯಾವ ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರು, ಅದು “ಬೆಳಕಿನ ಮಹಿಳೆಯಿಂತೆ ನಡೆಯಿದು” ಆ ಸ್ರೂಪಾರ ನಡಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊಲನು ಅವರನ್ನು ಎಜ್ಜಲಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅಖಿಧೇಯತೆಯಂದ ಗುರುತಿನಲ್ಲಿಡ್ಲತ್ತಿದ್ದು ಅವರು “ಅಖಿಧೇಯರು” (೫:೬). ಎಂದು ಹೀಗೆ ಎಥನದವರು ಬೆಳಕಿನೊಡನೆ ಗುರುತಿನಲ್ಲಿಡ್ಲತ್ತಿದ್ದು ಅವರು “ಬೆಳಕಿನ ಮಹಿಳೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪಂಚನ ೭. “ಬೆಳಕಿನ ಮಹಿಳೆಯಂತೆ ನಡೆಯಿದವರು” ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ವಿವರಿಸಲು ಹೊರಟಂತೆ, ಬೆಳಕಿನ ಫಲವು ಉಪಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಬರೆಯಿತ್ತಾನೆ. ಆ ಅವರಂತಿನ ಜಿನ್ನೆಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಬೆಳಕು ಫಲವತ್ತಾದ ಭಾವಿ ಅಥವಾ ಒಕ್ಕೆಯ ಮರ ಅಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲ ಅದು “ಫಲಗಳನ್ನು” ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜಿತ್ತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಬೆಳಕಿನ ಫಲವು “ಕತ್ತಲೆಯ ಫಲವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ” (೫:೧೧), “ಒಕ್ಕೆಯ ತನಿಂದನ್ನು” (agathōsunē), ಬಳಗೊಂಡು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ವೀತಕ “ಒಕ್ಕೆಯತನೆ” ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೆ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.³ ಈ ವಿಜಾರಣೆ “ನಾವು ಆತನ ನಿರ್ಮಾಣ: ನತ್ಯಾಯಂಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶೈತ್ಯಯೇಸುವಿನಲ್ಲ ಸ್ವಾಷಿಸಲಬ್ಬಣಿಸು. ನಾವು ನತ್ಯಾಯಂಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಾಗಿ ಬದುಕಿಂಬಿಂದ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲೇ ನೇಮಿಸಿದನು” ಎಂದು 2:10ರಲ್ಲ ಹೊಲನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಜಂಬವಾಗಿದೆ. “ಒಕ್ಕೆಯತನವು” ಆತನ ಫಲದ ಭಾಗವಾಗಿವೆ (ಗಳಾತ್ಯ 5:22), ಮತ್ತು ಇದು ಇತರರೆಡನೆ ಶೈತ್ಯನ ನಂಬಂದದಲ್ಲ ಆತನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಬ್ಬಣಿಸುತ್ತಿದೆ. (ಆತರ ಬಳಕೆಗಾಗಿ, ನೋಡಿಲ ರೋಮಾತ್ಯರ 15:14; 2 ಧೀನಲೋನಿಕ 1:11.)

“ನಿಂದಿಸಿಕೆ” (dikaiosunē)ಯು ದೇವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶೈಲಿಯಿಂದ ದೇವರು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ನಂಬಂದದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಲ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. “ನತ್ಯ” (alētheia) ಎಂದರೆ “ಘಾಮಾಣಿಕತನ,” “ನುಜ್ಞಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು” ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೊಡತ್ತದೆ.⁴ “ನತ್ಯವೂ” ನಹ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ (ಯೋಹಾನ 17:17). ಹೊಲನು ಎಥನದವರಿಗೆ “ಶೈಲಿಯಲ್ಲ ನತ್ಯವನ್ನು” ಮಾತನಾಡಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ

ತ್ರೈಯಾಭ್ಯಂತಾ ತನ್ನ ನರೆಯವನೊಡನೆ ನತ್ಯಪನ್ಮೇ ಮಾತನಾಡಲು ಬತ್ತಾಯಿನುವಾಗಿ, ಅತನು ಈ ಎರಡೂ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (4:15, 25). “ಈ ಮಾರು ನದ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರೈಯಾಂದ [5:9] ಅದರ ನಾಾಣನಲ್ಲಿ ಬಲು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರೀಯಿ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದಾಗಿದೆ.”⁵

ವಜ್ನ 10. ಕರ್ತನಿಗೆ ಮಣಿಗೆಯಾದಧ್ಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹಲಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬುದು “ಬೆಂಕಿನ ಮಹ್ಯಕ್ತಿಂತೆ ನಡೆಯುವದು” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಅಲತಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹೊಲನು “ಕರ್ತನ ಜಿತ್ಯವೇನೆಂದು ಅಲತುಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (5:17). “ಹಲಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ” (dokimazontes) ಇದರ ಸಲಯಾದ ಅರ್ಥವು “ಪ್ರಯತ್ನಿಸು, ನಾಧಿಸು, ವಿವೇಚಿಸಿಸು, ವಿಶಿಷ್ಟವಾದು” ಎಂದಾಗಿದೆ.⁶ ಹಲಣಿಸು ಅಥವಾ ನಾಧಿಸು ಯಾವುದು ದೇವರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವದು ಮತ್ತು ಅತನ ಜಿತ್ಯವನ್ನು ಅಲತಕೊಳ್ಳುವದು ಇವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಶೈಲಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. ಆ ಶೈಲಿಯು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೈಸ್ತರು ದೇವರ ಜಿತ್ಯದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಜಿರಬೀಕು ಎಂದು ಕೊಲನ್ನೆ 1:9, 10ರಲ್ಲಿ ಹೊಲನು ಷಾಫಿದಿಂದಾನೆ: ಎರಡನಯಿದಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಇದೆ; ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯಿದಾಗಿ, ಅದು ದೇವರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಹಡಿಸುವುದು ಅಗಿದೆ. “ಹೇಳೋ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ನುವಾತೇಗೆ ಯೋಂಗ್ರಾಗಿ” ಜೀವಿಸಬೇಕು (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 1:27) ಅದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಶೈಲಿಯ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಸುವದು ಮತ್ತು ಕಲಾಯಿವದು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಥಿಂಷ್ಟುಯವರಿಗೆ ಹೈಲೆಟ್‌ಹಿಸಿಸುತ್ತಾನೆ.

“... ದೇವರಿಂದ ಹೈಲಿತವಾದವುಗಳೋ ಎಲ್ಲಾರೋ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಲಣಿಸಬೇಕು” (1 ಯೋಹಾನ 4:1) ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನು ತನ್ನ ಓದುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಲಣಿಯು ಒಂದು ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಮಟ್ಟವು ದೇವರ ಪ್ರತಿಂದಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಆಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಜಾರಣನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು, ಮತ್ತು ದೇವರ ಜಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಯಿವನ್ನು ಹಲಣಿಸುತ್ತಾಡಿಗಿದಾಗ, ಆಗ ಕೇವಲ ಆಗ ದೇವರನ್ನು ಸಂತೋಽಂದಿಸಿಸುವದು ಯಾವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯತ್ತಾನೆ. ಷಾಜಿನ ಯೆಹುದ್ಯರು ದೇವರ ಆ ಜಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅಜ್ಞಾಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದರು (ರೋಮಾತ್ಮಕ 2:18). ಇಜ್ಞಾಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ದೇವರ ಪ್ರತಿಂದಿಸುವ ಜಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದ್ದಾದರೆ, ದೇವರು ಯಾವುದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವನು ಎಂದು ಅತನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಾಕ್ಯದ ಮಟ್ಟದ ಮೂಲಕ ಅತನು ಜೀವಿತದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಎಂದು ತಿಳಿದ್ದಾನೆ. ವಜ್ನ 10ರಂತೆ, ಬೆಂಕಿಯತನ, ನೀತಿಪಂತಿಕೆ, ಮತ್ತು ನತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿನ ಮಹ್ಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುವದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಯಾವುದು ಕರ್ತನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವದು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ. ಅತನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯವದು ಆಗಿದೆ.

ಕೈತ್ತಲೆಯ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಸಿಸುವದು ಮತ್ತು ಹೊರಹಾಪದು (5:11-13)

¹ಕೈತ್ತಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಾದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಯಾವ ತ್ರಯೋಜನವೂ ಬರಲಾರದು; ಅಪುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿರದೆ ಅಪುಗಳನ್ನು ಬೈಂಗಿ ತೆಂದು ಖಂಡಿಸಿಲ. ¹²ಆ ಜನರು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಿಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತುಲತು ಮಾತಾಪಾದಾದರೂ ನಾಜಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ¹³ಬೆಂಕಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಗಳ ನಿಜಿಗಳ ಕೊಲಿಬಿಯತ್ತದೆ; ಆದಲಿಂದ ಕೆಳ್ಳದ್ದು ಕೆಳ್ಳದ್ದೇ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುವದು. ಪ್ರತಿಂದಿಸಾಗಿಯವದೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಾದು.

ವಜನಗೆತು 11, 12. ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಮಧ್ಯದ ಇಸ್ತಾತೆಯನ್ನು ತೆಲುಗ್ರಿಕಲಿಸಿ, ಕರ್ತೃಲಿಗೆ ನಂಬಂಧವಾದ ಕೃತ್ಯಾಗಳಿಂದ ಯಾವ ಶ್ರಯೋಜನಪೂರ್ವ ಬರಲಾರು; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲುಗಾರಾಗಿರದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೈಂಗೆ ತಂಡು ಖಂಡಿಸಿಲ (5:11). ದೇವರ ಮತ್ತು ಇವರಂಥ ನಾವು ಬೆಳಕಿನನ್ನಿಂದೆವೆ ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ಮತ್ತುಭಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿನ ಹಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (5:8, 9). ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಾನವಾದಂತೆ, ಆತನನ್ನು ತಿಳಿಯಿದವರು ಕರ್ತೃಲೀಯಲ್ಲಿರುವವರು (5:8), ಅಬಿಧೇಯರು (5:6), ಮತ್ತು “ಕರ್ತೃಲೀಯ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಹಳೆಲ್ಲಿದಂಥವರು” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

“ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುವವರು” ಕರ್ತೃಲೀಯ ಕೃತ್ಯಾಗಳಲ್ಲ ಹಾಲ್ಯಾಂಡಿರಬಾರದು, ಆದರೆ “ಅವನ್ನು ಬೈಂಗೆ ತರುವಲ್ಲ” ತೀಯಾಶೀಲರಾಗಿರಬೇಕು. “ಬೈಂಗೆತರು” ಇದು ಎಂಬ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪದದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, “ಅಪರಾಧ,” “ದೂಷಿಸುವದು,” “ಶಿಸ್ತಿಗೆ” ಎಂಬಭಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ.⁷ 5:11-13ರಲ್ಲ, ಒತ್ತುಕೊಡುವಿಕೆಯು ಕರ್ತೃಲೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಿದೆ. ಕೈಸ್ತರು ಉದಾಹಿಸಿನವಾಗಿ ಕರ್ತೃಲೀಯನ್ನು ತಾಜಿಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲ; ಆತನು ತೀಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬೈಂಗೆ ತರುವವನು ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರನ್ನು ಎಜ್ಜಿಲನುಪುರುತ್ತಾಗ್ನಿ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಆ ಹದವು ಬಿಂಬಿಯಾದಾಗ (1 ತಿಚೋಳಿ 5:20; ತಿಂತ 1:9, 13), ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಭಬವು ಕರ್ತೃಲೀಯಲ್ಲಿರುವಂಥವರು ಅಂದರೆ ರಕ್ಷಿತನ್ನಿಂದ ಇರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ.

“ಅವುಗಳಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರಾಗಿರದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೈಂಗೆ ತಂಡು ಖಂಡಿಸಿಲ” ಎಂಬುದು ಬಲವಾದ ಎಜ್ಜಿಲಕೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ಕೈಸ್ತರು ಕರ್ತೃಲೀಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲ ಹಾಲ್ಯಾಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಫೋಂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕರ್ತೃಲೀಯನ್ನು, ಮಾತನಾಡುವದಾರರೂ ನಾಜಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನಾಡ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.⁸ ಹೇಳೋ, ಕೆಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ ಹೌಲಿಸಿದ ಬಳಿನ್ಲಿಪ್ಪೆ elenco ಮಾತನ ಎಜ್ಜಿಲಕೆಯನ್ನು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ (ಸೋಡಿಲ 2 ತಿಚೋಳಿ 4:2; ತಿಂತ 2:15).

“ಮಾತನಾಡು” ಎಂಬುದು ಸಿರಂತರವಾದ ಮತ್ತು ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕರ್ತೃಲೀಯ ಹಾಜರಿಗೆ ಕೈಸ್ತರಿಗೆ ತಮ್ಮೊಳೆನ್ನರ ತಮ್ಮಿಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ಅಭಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಕೈಸ್ತರು ಅಂಥ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಎದುಲನುವರೂ ಮತ್ತು ಎದುಲನುವಂಥವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲ ಕೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರೆಂದಿಗೆ ಕೆಂಪೆ ಸಂಗತಿಗಳ ಕುಲತಾಗಿ ತೇವಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅದರಿಳಿ ಇರಬಾರದು, ಆದರೆ ತೇಗಳಕೆ, ಬಿನಂಡಿ, ಗಭುಂಪಾತ, ಮತ್ತಿತರ ಹಾಜರಿಗೆ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲಾಭಾಂಡಿತವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಷಿತವಾಗಿ, ಕೈಸ್ತಾದಿಪನು ಕರ್ತೃಲೀಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಾನವಾದಂಥದ್ದು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಕರ್ತೃಲೀಯನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡುವಂಥಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ತೇಲ ನಮಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ ಖಂಡಿಸುವದು ಅವಶ್ಯ, ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಜೀವನದ ಶಕ್ತಿ ಅತಿ ಅವಶ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ವಾಕ್ಯಗಳ ಶಕ್ತಿಯ ಕರ್ತೃಲೀಯನ್ನು ಬೈಂಗೆ ತರುವುದಾಗಿದೆ (ಸೋಡಿಲ ರೋಮಾನರ 1:18-32). S. D. F. Salmond ರವರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ,

ತ್ವಿಷಿತನ್ಲಿಪ್ಪ ಕಾರ್ಯಗಳ ರಹಸ್ಯದ ಕಾರಣವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಆಷ್ಟೇಂದಿನಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ; ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಅವಶುಳಿಗಳ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲ ನರಕಲೀಕರಿದ ಅಭ್ಯಾಸವು ನೂಜಿನಲು ಕೂಡ ಅನಹ್ಯವಾದದ್ದು:

ಹೆಚ್ಚಿನವರು ತೆಗಳಿವ ಬದಲು ಮಾನವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ...⁹

ವರ್ಜನ 13. ಕತ್ತಲೀಯ ಅಡಗಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬೇಳಕು ಬೈಲಗೆ ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಬೇಳಕು ಹೊಳೆದಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಸಿಜಿಗುಣ ತೋಲಿಬರುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲೀಯ ಕಾಯೆಗಳು ಬೇಳಕಿನಿಂದ ಬೈಲಗೆ ತರಲಬ್ಬಾಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಸಿಜಿಗುಣ ತೋಲಿಬರುತ್ತದೆ. ಕೈನ್ಯರು ಕತ್ತಲೀಯ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬೈಲಗೆ ತಂದಾಗ, ಅವರು ಆ ಕತ್ತಲೀಯಲ್ಲ ಇರುವಪ್ರಗಳನ್ನು “ಬೇಳಕಿನಲ್ಲ” ತರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಯೆಂನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

ಬೇಳಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಕೆಷ್ಟಪುರ್ಣಾಗಿರುವುದಲಿಂದ ಅವರು ಬೇಳಕಿಗಿಂತ ಕತ್ತಲೀಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತ್ವಿಂತಿಸಿದರು. ಕೆಷ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಬೇಳಕನ್ನು ನಹಿನುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಾಗಲ ದುಷ್ಪತ್ಯಗಳಾಗಿ ತೋಲಿಬಂದಾವೆಂದ ಬೇಳಕಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವನು ತಾನು ದೇವಲಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ತೋಲಿಬರುವಂತೆ ಬೇಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ 3:19-21).

ಆತನು ನಯವನ್ನು ಬೇಳಕಿನಂತೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆಷ್ಟನವರನ್ನು ಕತ್ತಲೀಯಂತೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಜನರು ಕೆಷ್ಟನದ ಕತ್ತಲೀಯನ್ನು ತ್ವಿಂತಿಸಿ ಮತ್ತು ಬೇಳಕನ್ನು ದೇಳಿಸುವಾಗ, ಅವರು ನಾಯಿತೆಹಿಂಸಿತ್ತ ನಡೆಸುವ ಕತ್ತಲೀಯಲ್ಲ ಅವರು ಮುಂದುವರೆಯಿತ್ತಾರೆ. ನಯರು ಒಳ್ಳಿಯತನವನ್ನು ತ್ವಿಂತಿಸುವವರು “ಬೇಳಕಿನಡಿಗೆ” ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೇವಲಿಂದ ಒಪ್ಪಿತವಾದ ತಮ್ಮ ಕಾಯೆಕ್ಕೆ ಭರವನಪ್ರಭುವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರುವಷ (5:14)

¹⁴ಆದೆಲಿಂದ -

ಸಿದ್ದಿ ಮಾಡುವವನೇ, ಎಚ್ಚರಿವಾಗು!

ನತ್ಯವನ್ನು ಜಟಿ ವಿಶು!

ತ್ವಿನ್ಯಾಸ ಸಿನ್ನಿಗೆ ಶ್ರುತಾಶ ಕೊಡುವನು

ಎಂದು ಹೇಳಿಯದೆ.

ವರ್ಜನ 14. “ಬೇಳಕಿನ ಮತ್ತು” ಬಗೆಗಿನ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಲನು ಸಿದ್ದಿ ಮಾಡುವವನೇ, ಎಚ್ಚರಿವಾಗು! ನತ್ಯವನ್ನು ಜಟಿ ವಿಶು! ತ್ವಿನ್ಯಾಸ ಸಿನ್ನಿಗೆ ಶ್ರುತಾಶ ಕೊಡುವನು ಎಂಬ ಮಾರು ನಾಲುಗಳ ಹದ್ದವನ್ನು ವಾಗ್ಯಾಖಾಸಿನುವ ಮೂಲಕ ಮುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಈ ಹದ್ದವನ್ನು ಎಂದು ಆದುದಿಲಿಂದ ... ಎಂದು ಹೇಳಿಯದೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಕ 4:8ರಣ್ಣ ಒಂದು ನಾಲಿ ಆತನು ಬಳಸಿದ ಪೆಲದಭಾಗದ ವಾಗ್ಯೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೆಂದು, ಈ ನಾಲುಗಳ ನತ್ಯವೆಂದಿದಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಲುವಂತಹ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ಯೆಂಬಾಯ 60:1ರಣ್ಣ ಸಿಕ್ಕುಪುದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅಲ್ಲ, ಯೆಂಬಾಯನು ತನ್ನ ಜನಲಗೇಂನ್ನರ ಬೇಳಕನ್ನು ತಂದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ವಾತಿಸುವುದರ ಬಗೆ ಆತನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಲನು ಈ ಹದ್ದವನ್ನು ತನ್ನ ಉದುಗಿಲಗಾಗಿ ನಂವಾನಂತೆ ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನದಿಂತೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹೊಲನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹಲವು ವರ್ಜನಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೆಲ ವಾಗ್ಯಾನಕಾರರು ಯೋಜಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾಗ್ಯೆಯಾದನೆ ನಲ್ಲಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದರೂ ಹೊನ್ನೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಲೇಖಕಲಿಗೆ ಅನಾಮಾನ್ಯವಾದ

ಸಂಗತಿಯೇನಾಗಿರಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆಯ ಮತ್ತು ಹೊನ್ ಬಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿರಂತೂ ಇಂಥ ಪಾಠಭಾಷಿಕದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಾಜಿಸುಪಡು ಅಗಿವೆ. ಬೆಂಕು ತನ್ನ ಜನಲಿಗೆ ಸಹಾಯನಲು ಬರುವ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿರೆ (ನೋಡಿಲ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 33:2; ಕೀರ್ತನೆ 50:2; 80:1-3, 7, 19), ಮತ್ತು ಶ್ರೀನೃಸು ನರಾಕಾಲ ಬೆಂಕಿನಂತೆ ಜಿತ್ತಿನಲ್ಲಿಷ್ಟರ್ಹಾನೆ (ನೋಡಿಲ ಲರಕ 2:32; ಯೋಹಾನ 1:4-9; 3:19-21; 8:12; 9:5; 12:46; ಪ್ರಕಟಣೆ 1:16).

ಅಫೋನ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 17:28ರಿಂದ ಹೊಲನು ಯಾವುದೂ ಅಂತೇಲತ ಮೂಲದಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದಾನೆಂದು ಇತರರು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಹುಶಃ ಕಣ್ಣತ ಬರಹಗಳು ಆದಿ ಕೈಸ್ತರ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿನ ಅಧಿವಾ ಯೀಸುವಿನ ಬಗೆಗಿನ ದಾವಲೆರಹಿತ ಹೇಜಕೆಗಳು ಆಗಿರಬಹುದು.¹⁰ ಹದ್ದುರ ಮೂಲದ ಬಜಿತತೆಯನ್ನು ನಾವು ತಿಜಯದೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಹೊಲನ ಬಳಕೆಯು ಅದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುವಂತೆ ಕಾಬುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀನು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಯಾರು ಒಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಅದರು ಅತ್ಯೇಕ ಮರಣದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಪುನರುತ್ತಾನದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನು ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಬೆಂಕು (ನೋಡಿಲ ಯೋಹಾನ 8:12; ರೋಮಾಪ್ರ 6:1-4) ತಮ್ಮ ಕತ್ತಲೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹರ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು “ಬೆಂಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವರನ್ನು” (೫:೫) ಸೇಲನುಪುದಾಗಿದೆ.

ನಭಿಯ ಬೆಂಕು ಕತ್ತಲೀಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದ ಸಮಾಜದ ಚೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಕವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವ ಚೌಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿವಿ ಸುಪುದಾಗಿದೆ ... ನುತ್ತಾನ ಕತ್ತಲೀಯಿಂದ ಮುತ್ತಲ್ಪಡುವದರ ಬದಲಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಓದುಗರು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆಳಿಕೆಂದು ಲೀಂಕ್ ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತರಲಿಗೆ ದಾಲಿದೆವರಾಗಿ ಹೋಳಿಯುವ ನಡೆವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಮುದಾಯದಂತೆ ಓದುಗರು ಇದ್ದು, ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಬೆಂಕು ಜೆಲ್ಲುವಂತೆ ಇದ್ದಾರೆ ... ಹೀಗೆ ಆ ಬೆಂಕು ತಮ್ಮ ನುತ್ತಾನ ಕತ್ತಲನ್ನು ಹಳಿವಿಂದಲು ಸಮರ್ಪಿಸಾಗಿದೆ. ಬೆಂಕು ಶ್ರೀನು ತನ್ನ ಮೂಲವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಣಿಸುವುದಲಿಂದ ಕತ್ತಲೀಯ ಬೆಂಕಿನೊಡನೆ ತನ್ನ ಸಂಭರಣದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಅಂತಿಮವಾದ ವಿಜಯವನ್ನು ನಾಫಿಸಿದೆ.¹¹

ಅನ್ವಯ

ಬೆಂಕಿನ ಮಹತ್ವ (೫:೭-೧೪)

೫:೭-೧೪ರಲ್ಲ ಹೊಲನು ಕೈಸ್ತರು ಹೇಗೆ “ನಡೆಯಬೇಕು” ಎಂಬುದರ ಮೂರನೆಯ ಹೇಜಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತು ವಜನ ಇರಲ್ಲ “ಬೆಂಕಿನ ಮಹತ್ವಂತೆ ನಡೆಯಲು” ತನ್ನ ಓದುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವೃತ್ಯಾಗ್. ವೇದಭಾಗವು “ಬೆಂಕು” ಮತ್ತು “ಕತ್ತಲೀ” ಮಧ್ಯ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ಇಲಿಸಿದೆ. “ಬೆಂಕು” ದೇವರನ್ನು, ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಆತನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಕೈಸ್ತರನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಕತ್ತಲೀಯು” ಸ್ವತಾನಾನನ್ನು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು, ಆತನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ.¹² “ಬೆಂಕು” ಮತ್ತು “ಕತ್ತಲೀಯು” ಶ್ರೀನು ಮತ್ತು ಕೆಂಪುವನವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವವು ಅಗಿವೆ (ಯೋಹಾನ 1:1-5, 9; 3:19-21; 8:12; 12:35, 36). ಮುಂದೆ ಬೆಂಕು ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೀಯೊಡನೆಯ ಒಡನಾಟವು ನಂಜಗಾತ್ತ ಕೈಸ್ತರೊಡನೆ ಮತ್ತು ಅಂತಂಜಗಣತೊಡನೆ ವೃತ್ಯಾನವಾಗಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ (1 ಯೋಹಾನ 2:4-11).

ಭರವನ್. ಬೆಂಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದು ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಹಾಷದಿಂದ ನಿರಂತರ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ (1 ಯೋಹಾನ 1:5-9).

ಜ್ಞಾನ. ಕೈಸ್ತರು ತಾವು ಫಲಗಳನ್ನು ತೊಡುವಾಗ (5:9), ಯಾವುದು ದೇವರನ್ನು ಸಂತನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ (5:10), ಮತ್ತು ಕರ್ತೃಲೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದಾಗ (5:11-14) ತಾವು “ಬೆಂಕಿನ” ಮಾನವಳಿನ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಲಿಟವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅತನ ಜನರಂತೆ ಜೀವಿಸುವಾಗ, ಅತನು ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ತೊಡಲು ಸಹಾಯನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಅಧ್ಯಯದ ಮೂಲಕ ಯಾವುದು ದೇವರನ್ನು ಸಂತಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೈಸ್ತರು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ದೃಢವಾಗಿ ಕೆಳ್ಳಿತನದ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದರ ಜೊತೆ ನಮಾజದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ತ್ರಭಾವವನ್ನು ಜರುವರು.

“ಕರ್ತನಾಳಿಯ ಬೆಂಕು.” ಹೊಲನು ಎಫೆಸದವರನ್ನು “ಕರ್ತನಾಳಿಯ ಬೆಂಕು” ಎಂದು ಲಜ್ಜಿಕಲಸಿದ್ದಾನೆ (5:8). ಒಬ್ಬನು ತೀಸ್ತನಾಳಿ ದೀಕ್ಷಾನಾಳಿನ ಹೊಂದಿದಾಗ, ಅತನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮರುಸಂಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ, ಹಾಷದಿಂದ ಜಡುಗಡಡಿದಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮೀಯ ಅಶಿಳವಾದಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅತನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆಂಕಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಸೋಣಿ 1:3-14; 2:13-16; ಮತ್ತಾಯ 5:16).

ಮುಕ್ತಾಯ. ಕೈಸ್ತರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಜಗತ್ತಿನವರಲ್ಲ. ನಭೀಯು ಜಗತ್ತನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬೆಂಕು ಕರ್ತೃಲೀಯ ಮೇಲೆ ಜೀಳುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪರ್ಚಿಸ್ತಿಂತುತ್ತಾರೆ.

Jay Lockhart

ದೇವರನ್ನು ಅನುಕೂಲಿಸುವವನು (5:1-14)

ಜಗತ್ತಾನ್ನಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಯೂ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ತಾವು ತೀರಿಸುವ ಜನರನ್ನು ಅವರು ಅನುಕರಿಸಿನುವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅತನು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನಬಾಯನುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅತನ ತಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಮಗನು, “ಅವನು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನೇ” ಎಂದು ಲಕ್ಷಕೊಡುವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದಂಥ ನಾವು “ದೇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು” (5:1) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದೇವರಂತೆ ಅಗಬಯಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಾವು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು? 5:1-14ರಣ್ಣ, “ದೇವರ ಅನುಸರಿಸುವವರು” ಹಾಗಿರುವದು ಎರಡು ಲೀಡಿಯಳ್ಳಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

1. ತೀರಿಯ ಮಕ್ಕಳ (5:1-7). ಅದುದಲಿಂದ ದೇವರ ತೀರಿಯರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಕ್ಕುಹಾಗೆ ಅತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರಾಗಿಲ. “ತೀಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಗೇಂನ್ನರ ... ತನ್ನನ್ನೇ ನಮಹಿಂಸಿಕೊಂಡ ತ್ರಾಕಾರ ...” (5:1, 2).

ಈ ಹೊಡಲ ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣದ ಮೂಲಮಂತ್ರವು “ಅದುದಲಿಂದ” ಎಂಬ ಹದದಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಹದವು 4:32ರಣ್ಣ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ. “ಒಬ್ಬಿಲಗೊಬ್ಬರು ಉಪಕಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಸರುಣಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಕ್ಷಮಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ತೀಸ್ತನಾಳಿ ಕ್ಷಮಿಸಿದನಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ತಕ್ಕದೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಳ್ಳುಪುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ತೀರಿಯುಳ್ಳ ಕ್ಷಮೆಗಾರನಂತೆ ಇಂದ ಜಿತಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮಕ್ಷಮೆತ್ತೆ ನಾವು ತೀರಿಯುಳ್ಳ ಕ್ಷಮೆಗಾರರು ಆದಾಗ ದೇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಹೊಲನ ಅಜ್ಞಿಯನ್ನು

ನಂತರೂ ಈಗಾಗಿ ನಾವು ಯೋಗ್ಯರು ಅಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು; ನಾವು ಕರುಣೆಯಿಂಜ್ಯ ಪರಾಗಿರಬೇಕು; ಕರ್ತವ್ಯಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯಾಗಿರಬಾರದು, ಎಜ್ಜರ್ಗೆಡಿಗೆಗಳಾಗಿರಬಾರದು, ತಪಃ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬಾರದು. ನಾವು ಕೂಡ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಣ್ಣದೇವೆ. ಆ ಸ್ತೀರ್ತಿಯ ಸ್ವಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ, ಶ್ರೀಲಿಗಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸದೇ ಇತ್ಯವಂಧ್ಯ ಅದು ನಿಜವಾದ ಸ್ತೀರ್ತಿಯ ಅಲ್ಲ.

ಮತ್ತಾಯ 18ರಳ್ಲಿ, ಈ ತಪ್ಪದಳ್ಲಿ ಯೇನು ವಿನದೇ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಏಪ್ಪು ನಾಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತನು ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರು ನಾಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದು; ಅದರ ಮೇಲೆ ಆತನು ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಬಂಧದಿಂದ ಆತನು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಯೊಹೂದಿ ರಜ್ಯಗಳು ಕಾಲಿಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತನು. ಬಹುಶಃ ಏಳುನಾಲಿ ಎಂದು ತಾನೇ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೊಡುವ ಮೂಲಕ ತಾನು ಅನುಶಾಸನದ ಅಡಿಯಲ್ಲ ತಾನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಭುದ್ವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ಜಹಿತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿರಬೇಕು. ಯೇನು “ವಿಷಳ ನಾಲಿ ಎಂದಲ್ಲ, ಏಷಿಪ್ಪತ್ತು ನಾಲಿ ಎಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 18:22). ಇಳಿನ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಅಂತಿ ಅಂಶವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಳ್ಳಿನ ಮನೋಭಾವನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಕ್ಷಮಿಸುವ ಮನೋಭಾವನೆಯು ದೇವರ ಸ್ತೀರ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದು ಆಗಿದೆ.

ನಾವು ದೇವರನ್ನು ದುಃಖಿಸಿದ್ದೇನೆಯಾ? ಹೊದು ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ! ನಾವು ಆತನ ಬಿರುದ್ದ ಬಂಡದಿದ್ದೇವೆ, ನಿರಾಶನಾಳಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಆತನನ್ನು ದೈಳಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಆತನನ್ನು ತಿರಸ್ಯುಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲನ ಕ್ಷಿತಿನ ಮರಣವು, ದೇವರ ಭಾಗನ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಅಲತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಆಗಿದೆ (ರೋಮಾಪ್ರ 5:8). ಅದು ನಾವು ತೊರೆಬಹುದಾದ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಯ ನಿಖರವಾದ ಲಂತ ಯಾಗಿದೆ.

ಈ ತರದ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಗೆ ಯಾವುದು ತೈಲೆಹಿಸಿನುವುದಾಗಿದೆ? ಸ್ತೀರ್ತಿಯೇ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ 2ರಳ್ಲಿ ಹೊಲನು ವಿನನ್ನು ಬೋಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಹಿಡಿಲ. ನಾವು ಹಾಪದಳ್ಲಿ ನತ್ತುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜಾವನಲೀಟಯನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಅಬಿಧೇಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಆಶಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಾವು ನಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. “ಆದರೆ ಕರುಣಾಮಯಿಯಾಗಿರುವ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ತೀರ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅಷರಾಧಗಳ ದೆಸೆಯಂದ ನತ್ತುವರಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಿತಿನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿಸಿದನು ...” (2:4, 5).

ಶಿಲುಬೆಯ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸ್ವಜ್ಞತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು, ಆದರೆ ದೇವರ ಸ್ತೀರ್ತಿಯ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸ್ವಜ್ಞವಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಇದೇ ಹೊಲನ ಬೋಳಿಸಿಯಾಗಿದ್ದ ದೇವರು ಕ್ಷಿತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನಾವೂ ತಂಡಾ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಾಬ್ಲಿಯ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾಣ. ಅಂತೆಯೇ ಹೊಲನು ಆದುದಿಂದ ದೇವರ ಸ್ತೀರ್ತಿಯರಾದ ಮಕ್ಷಿಗೆ ತಕ್ಕಾಗೆ ಆತನನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವರಾಗಿಲ ...” ಎಂದು ತುಬೋಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (ರ:1, 2).

ನಮಗೆ ತಪ್ಪಮಾಡಿದವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವತ್ತೆ ನಾವು ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೊಲನು ನಮಗೆ ನವಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮಾಡಲು ಬಲು ತಲಿಂಬಾದ್ದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ವೈಶಮ್ಯವನ್ನು ಇಲನುವದು ಬಲು ಸರಳವಾದ್ದು ಮತ್ತು ಅದು ನಮಗೆ ಬಳಗೆ ಕೊರಿಗಿನುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ದೇವರ ಜಿತ್ತುವು ನಮ್ಮ ಶೈಳಿಯಾಗಿದೆ.

(1) ಪುನರುಪ್ಪಿಯ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಆತನಂತೆ ಆಗಲು ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೋಳಿಸಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ನಮಗಿದೆ ಎಂದು ದೇವರು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ನಾವು

పునరుష్టత్తియాగలు ఒందు లుదాకరణీయ అగ్రస్తేయ నమగిదే. త్రిప్యాంబ్య కైన్ఱలగు ఇయవ ఆ లుదాకరణీయ దేవచు మానవ రూపదళ బింధుంచనాద యీఎను కైన్ఱనే. దేవచు ఇష్టాదయ్య యావదు ఎందు సింపు బల్లవరాగిద్దిలా? దేవచు ఎష్టు త్రీప్తినుత్రుచే ఎందు సింపు తీశయబయినుత్రిరా? ఆగ యీఎనుబినత్తు నోడిల. ఆతను “నిమ్మన్న త్రీప్తిసిదను, మత్తు నమగొంస్తర తస్సన్నే కొట్టును.” ఇదే ఇందు స్వందినువ త్రీప్తియాగిదే: న్నాథిపు బేండ ఎందు హేఖుప నామధ్య మత్తు ఒబ్బలగొంస్తర తస్సన్నే జట్టుకొడువంధ్య ఆగిదే. సిజప్తియి, నమ్మ కండనింద శ్రూయోగినల్చ్ఛితు, ఇదు న్నాథిరకితచాదయ్య, కొడువంధ్య, త్వాగమయవాదయ్య, ఇన్నోబ్బును ఆశించినల్చుపుదక్కాగి నమ్మ స్ఫుర్తద హక్కన్న కేబుకొడువ నప్పువాద జిత్తువాగిదే.

సిష్టిపాగి, ఇదు నమ్మ జగత్తన్న సిబుసికొట్టుప త్రీప్తియ మాదలయల్ల. జగత్తినన మాదలయు: “నమ్మ అవశ్యకతేగణన్న సిరిసికొట్టుపచరగే, సిఎను నుత్తముత్త ఇరబహుదు” ఎందాగిదే. జగత్తిన త్రకారద త్రీప్తియ అభ్యాసగంశు వస్తుగణ చుట్టే అచలంభతచాగివే. “సిఎను త్రీప్తిగే యొంగ్యనాగిరుపుదలంద నాను సిస్టన్న త్రీప్తి నుత్తేనే”; “సిఎను ననగే ఒళ్ళయిను అస్తినుపుదలంద నాను సిస్టన్న త్రీప్తినుత్తేనే”; “సిఎను ననగే యాపుడే లిపియంద ఎదురాడ్దలంద అథవా నస్త భావిగేగాగే నోఎస్తు మాడద్దలంద నాను సిస్టన్న త్రీప్తినుత్తేనే” ఎందు అదు హేఖుత్తదే.

దేవచర త్రీప్తియు ఆ లిపియద్ల, దేవచర లిపియ త్రీప్తియు “సిఎను నస్తన్న బిచోంధిసబహుదు, నస్త బుత్తనే, సిఎను ఏనే మాడు, సిఎను నస్త త్రీప్తియన్న మరజ హడయిత్తి” ఎందు హేఖుత్తదే. దేవచలగొంస్తరద త్రీప్తియు ఎందిగు వస్తుగంంద సియంత్రిసల్చుపుదిల్ల. త్రీప్తియు దేవచలంద త్రవహినుపుదాగిదే యాకేందరే త్రీప్తియు దేవచర స్ఫుర్తావచాగిదే.

(2) కెంట్టున్న జట్టుజుడువదు. నాపు దేవచరన్న ఆనుసలనుపచరాగిద్దరే, నాపు త్రీప్తియ బిక్కుత నంగితగణన్న నాపు జడలేబేకు (5:3, 4).

లోకద సంకీణచాద త్రీప్తియు నంజకేయన్న తప్పినుపుదాగిదే: ఇదు న్నాథియుతచాదయ్య, హౌలను ఇల్ల నొజిసిదంధ త్రిప్యాంబ్యం హాహగంంద శ్రూయోగినల్చ్ఛియ్యద్దు ఆగిదే. లుదాకరణీగే, ల్యంగిక అసిఎపంతికేయు ఎల్లా లిపియ ల్యంగిక హాహగణన్న ఒష్టుకొట్టుపంధద్వాగిదే మత్తు స్ఫుర్తియు అదర తియాగిదే. గండను తస్త హెండితిగే అశ్రూమాణికనాగిద్దానే ఎందు హలగణిసిల. ఆతను ఆకెయ ఉత్తమ ఇష్టేయింతే మాడలు నాధ్యచాగదే ఇరబహుదు. ఆతను సిజపాగి ఏను మాడుక్కిద్దానో ఆదు ఆతన స్వంత తీశ మత్తు కామవన్న తప్పినుపుదన్న ఎదురునోడువుదే ఆగిదే. ఇదు యీఎను నమగే ఆనుసలనలు కొడుచుాడిద లుదాకరణీయల్ల.

“ఆలే” ఇదు హౌలను కొడుచుాడిద హట్టయల్ల హొదలనేయ స్తానదల్ల కాణిసికొట్టుపుదే ఆగిదే. స్యేజతేయల్ల, ఇదుసక, నంజకేయన్న తప్పినుప త్రీప్తియ లిపియాగిదే. కత్తనేయ ఆజ్ఞేయు “మత్తొబ్బన మనేయన్న ఆశిసబారదు, మత్తొబ్బన హెండితి ... ఆశిసబారదు” ఎందు ఓదుత్తేవే (బిమోజనకాండ 5:21). ల్యంగిక దురాశియు ఆశియన్న అథవా దురాశియన్న అయోంగ్యచాద సంబంధచన్న కొడు ఒళ్గొళ్ళబహుదు. అంధ న్నాథియుతచాద త్రీప్తియల్ల, ఆశియు వృక్షీయన్న తస్తదే

ಅದ ಇಜ್ಞೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪರೈಸುವತ್ತೆ ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಲೀಡಿಯ ನ್ಯಾಥ್ ಶ್ರೀತೆಯು ಮತ್ತು ಇರುವದು ಅದರ ಹಲಿಣಾಮವಾಗಿಯೂ, ಸ್ತೀತೆಯು ಕರಾಳವಾದ ಸ್ತೀತೆಯೂ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಲನು ದೇವಜನಲಿಗೆ “ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದು” (5:4) ಎಂದು ಹೋಷಿಕೆಯಾಗದು ಅಜ್ಞಿತಯಿದ್ದೇನಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರೆ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಲೂ ಕೂಡಬಿಡು. ಹೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದರೌಪದೇಶನೇ ನಾವು ಮಾತನಾಡಲಾಬಾರದು. (ಈ ನಂದಭರದಾಲ್ಲ, ನಾವು ನಿದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಗಿಕರ್ತರೆ - ಇದಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಯಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಬೇಕು.) ಅದಲ್ಲದೇ ನಾವು ಹುಷ್ಟಮಾತನಲ್ಲ, ಹಾನ್ಯನ್ಯದವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲ, ಮತ್ತು ದೇವರು ತನ್ನ ಜನಲಗೇನಸ್ವರ ಮಾಡಿದ ಉಷ್ಣ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಖಿತಿಸುವಲ್ಲ ತೋಡಿರುತ್ತೇವೆ. “ಕೊಲಾನ್ ಜೆಸ್ಟಿಂಗ್” ಇದು “ಸರ್ಚಾಡತ್ತ ತಿರುಗಲು ನಮ್ಮಧಾರಾಗುವದು” ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಹದದ ಅಧಿಕಾರಿದೆ. ಇದು ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾವುದರ ಕಡೆಗಾದರೂ ಕೆಲಜನರು ಅಧಿಕಾರ ಕೆಲ ಕೆಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಅಂಥ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾತ್ರಗಳು ದೇವರನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನವಂಥವನೆ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಸ್ತೀತಿನುವಂತೆ ಒಬ್ಬನು ಸ್ತೀತಿನದೆ ಹೋಡರೆ ಮತ್ತು ಹೋಲನು ನಾರುವ ಬಾಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದೇವರು ಅಶಿವೇದಿಸುವಂಥವನ್ನು ಅಮೂಲ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ದೇವ ವಾಕ್ಯವು ಕರಾಳವಾದ ಸ್ತೀತಿಯಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಇರುವಂಥವಲಿಗೆ ಬಲವಾದ ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಡುವುದಾಗಿದೆ:

ಜಾರರು ದುರಾಜಾಲಿಗಳು ಬಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರಂತಿರುವ ಲೋಭಿಗಳು ಇವರಲ್ಲ ಒಬ್ಬಿಗಾದರೂ ಕ್ರಿಂತನ ಮತ್ತು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮುರುಳ್ಳಿದ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನಾಡುವವಲಿಗೆ ಕಿವಿನೊಟ್ಟಿ ಹೋನಹೋಗಬೇಡಿಲ್: ಅಂಥ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ ನಿಖಿಲ್ತಿದಿಂದ ದೇವರ ಹೋಷವು ಆತಸಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿರುವವರ ಹೇಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿರಬೇಡಿಲ (5:5-7).

“ನೀನೆನನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿರೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ! ಮದುವೆಗೆ ಲ್ಯಾಂಗಿತಿಯು ನಲಿ” ಎಂದು ಲೋಕವು ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಂಬು. ಅಂಥ ನಂಬಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಅಶೋಕತ್ರಿರಂಜನ್ಯ ಮಾತ್ರ ತೃಪ್ತಿಹಡಿಸುವಲ್ಲ ಅನತ್ಯಿಯಷ್ಟವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಲೋಕಿಕ ತಕ್ಷದ ಮಾಲಕ ಹೋನಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಲನು ಎಜ್ಜಿಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಣಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಕದ ಜನರು ದಾಸತ್ವದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾತಂತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರೆ ಅಂಥ ವಿಜಾರಿಗಳು ನ್ಯಾಥ್ ಹರವಾದವು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. “ಅಂಥ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಡಿಲ. ದೇವರ ಹೋಷವು ವಿಕೃತ ಸ್ತೀತಿಯಲ್ಲಿರುವರ ಹೇಳೆ - ಸುಖ್ಯಾಡುವ ಕೈಸ್ತರ ಹೇಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಯೆಂನುವು ನಿಮಗೆ ಹೋಡರ ದಿವ್ಯ ಸ್ತೀತಿಯ ಲೀಡಿಯಲ್ಲ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಲ” ಎಂದು ಹೋಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

2. ಬೆಂಕಿನ ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ (5:8-14). “ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದೀಲ, ಅದರೆ ಕೆಣಗ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಲ್ಯಾದ್ಯ ಬೆಂಕಾಗಿದ್ದೀಲ. ಬೆಂಕಿನವರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ... ಕರ್ತನಿಗೆ ಮೆಜ್ಜಿಗೆಯಾದ್ದು ವಿನೆಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನಾಧಿಸಿ ತಿಂಡುಹೊಳ್ಳಿ” (5:8-10). ಬೆಂಕಿ ನತ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ನಾಲ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳ ಬೆಂಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಕಲನುತ್ತದೆ (5:8). ನಾವು ಅತ್ಯಿಕ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು

ದೇವರು ತತ್ತ್ವಸಿಧಿನುವ ಎಲ್ಲವುಗಳ ವಿಯಂಥ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ, ಯೀಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲನುವ ಮೂಲಕ, ನಾವು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ; ನಾವು ನತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸುಖು ಮಾಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಶವಾದ ಮದುವೆಗಳ, ನಂಬಂದಗಳ, ಜೀವನ ಪ್ರತ್ಯೇಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕೆಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ. “ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಲಿಂದ ಏನು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬುದು ಬರಲು ದೂರವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಹಾಷಪು ಸ್ವೇಜವಾಗಿ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಣ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಲಿಂದಲೇ.

(1) ನಮ್ಮ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು (೫:೭). ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವು ಮೂರು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ನಾವು ಕತ್ತಲೆಯಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹಲವರ್ತನೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹೊದಲನೆಯಾದು “ಒಳ್ಳಿಯತನ್.” ದ್ವೇಷದ ಬದಲಾಗ (೪:೩೧), ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳು ಶ್ರೀಯಾರೂಪವಾದ ಪರೋಪಕಾರದಿಂದ ಈಗ ತುಂಜದೆ. ನಾವು ಅಪಶ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿತುತ್ತೇವೆ. ಎರಡನೆಯಾಗಿ, “ಬೆಳಕಿನ ಮಕ್ಕಳು” ನಿಕ “ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯು” ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಲಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದು ನಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಹಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ದೇವರು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆತನು ತೀರಣನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆತನು ನಮಗೆ ಜೀವಿಸಲು ಮಾಡಿದಂತಹೇ ನಾವು ಜೀವಿಸಲಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬೆಳಕಿನ ಮೂರನೆಯ ಫಲವು “ನತ್ಯ”ವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಜೀವಿತವು ಒಂದು ಲಭಿತಯಲ್ಲ ಕರಬರ್ತೂ ಮತ್ತು ಸುಖುಮಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಈಗ, ನಾವು ನಿಯತ್ತಿನ ವಿಶ್ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ, ಘೂಮಾಣಿಕರೆಯ, ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಬೇಕು.

ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ಮಕ್ಕಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಬಿರುದ್ಧವಾದ್ವಾಗಿದೆ. ತಾವು ನಾಕಟ್ಟು ಒಳ್ಳಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೇಲ ಜನರು ತಪ್ಪಾದ ಅಭಿಖಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನತ್ಯವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಹೊದಲು ಬೆಳಕಿನ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಗ ಒಳ್ಳಿಯತನ್, ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಮತ್ತು ನತ್ಯದ ಫಲಗಳು ಅಭವ್ಯಾದಿಕೊಂಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದರ ಹಲವಾರುಗಳಾಗಿ ಹೊರತ ಕಾರಣಗಳು ಅಲ್ಲ.

(2) ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ: “ಕತ್ತಲೆಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಾದ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಯಾವ ತ್ವರಿತಾಜಣನವೂ ಬರಲಾರದು. ಅವುಗಳಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿರದೆ ...” (೫:೧೧). ಎರಡನೆಯ ಬಾಲ ಹೊಲನು ಕೈಯ ಆಜ್ಞಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಅಲಕ್ಷಿಸಲ್ಬೇಕಾದ ಫಲರಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ (೪:೧೭-೩೧; ೫:೩, ೪). ನಾವು ಅಂಥ ಕತ್ತಲೆಯೆಡನೆ ಸಂಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವುಗಳು “ಫಲರಹಿತವಾದವರುಗಳು” ಆಗಿದ್ದಲಿಂದ ನಾವು ಅವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಲ್ಬೇಕು. ಹೊಲನ ಬಿಂಗಡಣಿಯ ಒಂದು ತರದ ಫಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ತರದ ಫಲದೊಡನೆಯ ಇರುವುದಲ್ಲ. ಇದು ಫಲ ಇರುವದು ಮತ್ತು ಫಲ ಇಲ್ಲದಿರುವದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಜೀವಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಂಜರವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಗೊಡ್ಡಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಆ ಜೀವಿತದ ಲಭಿತಯಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಶಾಂತಿಯಾಗಲೂ ಅಥವಾ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲೂ ಅಲ್ಲ. ಫಲವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ನಮಗೆ ಸಂಭವಸಿಲಯವಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡದ್ದು. ಹಾಷಪು ಜೀವಿತವು ಹೆಚ್ಚಾದ ವಾಗ್ಣಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅದರೆ ನಮಯವು ದೇವಲ ಬಾಲಯಾದ ವಾಗ್ಣಾನದ ಚಿಷ್ಟನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ಳಿಯ ಸ್ವಾಧಾರಿದೆ: ಕತ್ತಲೆಯ ಲಭಿತಯ ಜೊತೆ ನಾವು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಹಾಗಿರುವ ನಾವು, ಹಡೆದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕು.

(3) నమ్మి ప్రతిహాదనే. “ఆపుగెళ్ల హాలుగారరాగిరదే ఆపుగెళ్నస్తు బృంగి తండు ఎండిసిలి. ఆ జనరు రకస్యవాగి సడినువ కేలనగెళ్నస్తు కులకు మాతనాడువదాదరూ నాజికేగే కారణవాద కేలనవాగి ఇదే ...” (5:11-13). కట్టలేయ కాయింగెళ్లంద హోరబలుచయ ఎందరే, నమ్మస్తు నాచు జగత్తినింద త్యైకెవాగి ఇష్టుకేలభ్యవుచల్ల. బదలాగి, జగత్తిన కట్టలేయ కాయింగెళ మేలే బేళకన్ను జెల్లుపుదాగిదే. కేగే యోగ్యవాగి కాయింగొడబేకు ఎందు తిజదిరుచుదల్ల, యాకేందరే ఇదు కట్టలేయల్లయే ఇరుపుదాగిదే. దేశ స్ఫ్యోరీ అంతము ఉద్దేశవన్ను ప్రతిపత్తి అప్పు కేగే మాడువంధ లీటియల్ల కేగే మత్తు యాకే కాయింగొడుత్తువే ఎంబ లీటి యన్ను బివరిసువదర ఒడనే నాచు ప్రతిహాదినుత్తేచే.

నమ్మి ప్రతిహాదనేయన్ను నడెనువల్ల ఎందిగు నరథవాగదంధద్వాద, జనరు యావ తస్యన్ను మాడుత్తిద్వారే ఎంబుదర బగ్గె మాతనాడువంధద్వ అదరల్ల ఒళగేండిదే. యోహానను హిలే కేటుక్కునే, “ఆ తీపుర ఏనేందరే బేళకు లోఏక్కే బందిద్వరూ చునుష్యన శ్వయెగళు కేష్టుగెళాగిరుచుదలంద అవరు బేళకిగింత కట్టలేయన్ను కెజ్జాగి త్రీతిసిదరు. కెష్టుద్వన్ను మాడువచరు బేళకన్ను నహినుపుదిల్ల. తమ్మి శ్వయెగళు దృష్టిక్యగళాగి తోఱబందావేందు బేళకిగే బరుపుదిల్ల” (యోహాన 3:19, 20).

ముఖ్యాలు. దేంపరన్ను జిష్ట తి జగత్తినల్ల నాచు దేంపరన్ను అనుసలినువపోందు కఠెయల్లడుత్తేచే. బేళకిన సియోలగిగిరువంపంతచరు మత్తు జనరన్ను ప్రీతిసువచరు ఎరడల్ల ఒందర బగ్గె తిజదిరువంధద్వాగిదే. నాచు ఇతరర బగ్గె ఇరువ “హితుతిగింత కెజ్జాద్వదర” గుణద బగ్గె చునుసాడుత్తిల్ల. బదలాగి, సక్కుదల్ల మాతనాడువ బగ్గె, జనరు పశ్చాత్రాపద అడియల్ల బరువ లీటియల్ల హాపత్తేవన్ను హోరకాకుపుదర బగ్గె నాచు మాతనాడుత్తేచే. నాచు కాగే ఆపువాగ, నాచు పరలోఎక్యదల్లయవ నమ్మి తండెయ కాగే సిజవాగియా ఆగువేపు.

Chris Bullard

ఇష్టుకేగిళు

¹Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, Word Biblical Commentary, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 326. ²యోహాయ 9:2; 60:1, 2; యోహాన 1:4-9; 3:19-21; 8:12; 9:5; 12:35-46; 1 యోహాన 1:5; 2:8. ³Ethelbert W. Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (London: Samuel Bagster and Sons, n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, Regency Reference Library, 1975), 338. ⁴Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study New Testament*, 2d ed. (Chattanooga, Tenn.: AMG Publishers, 1991), 884, 904. ⁵Lincoln, 328. ⁶Zodhiates, 906. ⁷Lincoln, 329. ⁸Ibid., 330. ⁹S. D. F. Salmond, “The Epistle to the Ephesians,” in *The Expositor’s Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 3:358. ¹⁰Ibid., 360.

¹¹Lincoln, 335. ¹²దేంపర రక్షణ మత్తు ఆతన నాయితీపుర కళియ ఒడంబడికే వ్యాప్యానక్కగి నోఇల యోహాయ 9:2; 10:17; 42:6, 7, 16; 47:5; 60:1-3. దేంపర శక్తి మత్తు స్వీతానన శక్తి మత్తు ఆతన మక్కళల్లదచర వ్యాప్యానక్కగి నోఇల అప్పొన్తులరక్షయెగళ 26:18; కేనలస్టే 1:12, 13; 1 హెల్పె 2:9, 10.